

GILLETTE MIND

Ferdinando Frega — Nando the Scribe

GILLETTE மனம்

THE SYSTEM · 01

இது வழக்கமான பதிவு அல்ல, உலகுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று ஒருவர் உணரும் வழக்கமான தகவல் அல்ல. இது ஒருவரின் வாழ்க்கையில் அச்சிட்டதுபோலப் பதிந்துவிடும் தருணங்களில் ஒன்று.

நான் முதன்முதலில் எழுதத் தொடங்கியபோது எனக்கு 3 வயதுதான். பேனாவையோ பென்சிலையோ என்னால் இன்னும் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை, ஆனால் நான் வரைய முடிந்த முதல் விஷயம் ஒரு முக்கோணம்.

என் தந்தை ஆச்சரியப்பட்டார். என் தாய் அதைத் தற்செயல் என்றாள் — மீண்டும் முயலச் சொன்னாள், அது சிறிதாகிக்கொண்டே வந்தது, ஆனால் எப்போதும் ஒரு முக்கோணமாகவே.

வளர்ந்தபோது, அதன் பொருள் என்ன என்று யாரும் எனக்கு விளக்கவில்லை. ஒருநாள், ஒரு கத்தோலிக்க உறைவிடப் பள்ளியில், அதற்குள் ஒரு செபம் வாழ்கிறது என்று புரிந்துகொண்டேன்: தந்தை, மகன், தாய் ஆவியின் பெயராலே.

அது முழுமையாக இருந்தது — இருக்கிறது. இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட முக்கோணங்களின் கூட்டுத்தொகை ஒரு சதுரத்தை உருவாக்குகிறது; சதுரமே முழுமையான வடிவியல் உருவம் என்ற எண்ணம் ஒரு கணத்தில், துளியும் சந்தேகமின்றி, சரிந்துவிட்டது.

Gillette-இல் இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும், எந்தக் கூட்டத்திலும் யாரும் "பிரச்சினையைச் சதுரமாக்குவோம்" என்று சொன்னதில்லை. அதற்குப் பதிலாகக் கேட்டது — அது சரியானதும்கூட — "நிலைமையை முக்கோணமாக்குவோம், பலவீனமான பகுதிகளையும், வலுவானவற்றையும், மேம்படுத்தத் தகுந்தவற்றையும் அடையாளம் காண்போம்".

இன்று என் முக்கோணம் Gillette காவியத்தின் நிறைவு. ஓர் இலக்காக அல்ல, ஒரு திட்டமாக அல்ல — எழுத்தின் உள்ளுணர்வாகவும், ஆழ்ந்த மரியாதையின் தனித்துவமான ஒரு செயலாகவும்.

படிக்க வரும் அனைவருக்கும்: சிறு அளவுகளில். ஒருபோதும் எல்லாவற்றையும் ஒரே நேரத்தில் அல்ல. இல்லையென்றால் மனம் சரியாக வடிகட்டாது.

பயணத்தை ரசியுங்கள்.

உங்களை வரவேற்கிறேன்.

Nando